20/04/2022

Το πρώτο Πασχαλινό Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Κρήτης Ευγενίου

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Κρήτης

Το πρώτο του Πασχάλιο Μήνυμα ως Αρχιεπίσκοπος Κρήτης εξέδωσε ο κ. Ευγένιος κάνοντας ιδιαίτερες αναφορές στα νοήματα της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας τονίζοντας ότι Σταυρός και Ανάσταση στην Εκκλησία μας είναι αχώριστα και αλληλένδετα.

Ο Σεβασμιώτατος δεν παραλείπει να αναφερθεί και στον πόλεμου που μαίνεται στην Ουκρανία. *“Σε αυτήν την σχέση μεταξύ των παιδιών του Θεού κάθε σύγκρουση και πόλεμος είναι ουσιαστικά αδελφοκτονία και για αυτό είναι αδιανόητο αυτό που ζούμε τούτους τους καιρούς στην Ουκρανία, η οποία βιώνει το δικό της Γολγοθά, που ένας λαός ολόκληρος σταυρώνεται και τις εικόνες της φρίκης του βλέπουμε ζωγραφισμένες στα μάτια των παιδιών του”*, αναφέρει.

“Με αυτές τις σκέψεις, για πρώτη φορά ως Επίσκοπος και πνευματικός σας Πατέρας, απευθύνομε σε όλους σας το ηδύμολπο «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» και

ευχόμαστε, μαζί και με τον ευλογημένο Προκάτοχό μας, Αρχιεπίσκοπο Ειρηναίο, τον άνθρωπο της Αγίας υπομονής, ολόκληρη η ζωή σας να είναι ένα Πάσχα, να είναι μια αναστάσιμη εορτή και τα έτη της να είναι έτη ευλογημένα, ολοφώτεινα από το Άγιο Φως της Αναστάσεως και ειρηνικά!” καταλήγει.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ:

Αγαπητά μου παιδιά της Τοπικής μας Εκκλησίας

«Χριστός Ανέστη!».

Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, η Εβδομάδα των Παθών, την οποία μας αξίωσε για μια ακόμη φορά στη ζωή μας να ζήσουμε η Χάρις του μεγάλου Θεού και Σωτήρος μας, προσέφερε σε όλους μας μοναδικές και συγκλονιστικές στιγμές προσωπικού διαλόγου και επικοινωνίας, σχέσης αληθινής με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, «τον ελθόντα επί το Εκούσιον Πάθος δια την ημών σωτηρίαν».
Η μετοχή μας στις ιερές ακολουθίες με το τόσο πλούσιο θεολογικό και πνευματικό τους βάθος, το απαράμιλλο κάλλος των ύμνων και των κειμένων τους, μας έδωσε τη δυνατότητα να συμπορευθούμε με το Χριστό προς το εκούσιο πάθος, το οποίο κορυφώθηκε με τη Σταυρική θυσία και τη θεόσωμο Ταφή Του και να οδηγηθούμε τελικά στην λαμπροφόρο Ανάστασή Του, με την οποία συντελείται η νίκη κατά του θανάτου. Όλα αυτά μας αφορούν άμεσα γιατί έγιναν για εμάς και έχουν ανθρωπολογικό και σωτηριολογικό περιεχόμενο. Δεν είμαστε ξένοι προς αυτά, ούτε απαθείς θεατές τους και μας συγκλονίζει πάντοτε ο λόγος εκείνος του ύμνου της Μεγάλης Παρασκευής, που βάζει στο στόμα του καθενός μας, να λέγει στο Χριστό «εσταυρώθης δι’ εμέ, ίνα εμοί πηγάσεις την άφεσιν». Όλα για εμένα, για εμάς, τίποτε για Εκείνον, όλα γιατί θέλει «πάντας σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν».

Η Εκκλησία μας στην αρχή της Μεγάλης Εβδομάδας μας προέτρεψε με τον λόγο «συμπορευθώμεν αυτώ και συσταυρωθώμεν και νεκρωθώμεν δι’ αυτόν ταις του βίου ηδοναίς, ίνα και συζήσωμεν Αυτώ», μας ζήτησε να ακολουθήσουμε το Χριστό μας στην οδό του μαρτυρίου και να συσταυρωθούμε μαζί Του, σταυρώνοντας το ναρκισσισμό, τα πάθη, τον εγωϊσμό και τη φιλαυτία μας, την αυταρέσκεια και την ανθρωπαρέσκεια ακόμα, για να συναναστηθούμε και μαζί Του. Μονο αν ζούμε έτσι, μόνο αν λειτουργούμε έτσι, θα μπορέσουμε να νοιώσουμε και να βιώσουμε ήδη από το παρόν της Εκκλησιαστικής μας ζωής την Ανάσταση του Κυρίου και ως ανάσταση δική μας και θα ψάλλουμε κατά την Λαμπροφόρο ημέρα του Πάσχα ειλικρινά το: «Χθες συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον αναστάντι

σοι, συνεσταυρούμην σοι χθες, αυτός με συνδόξασον Σωτήρ εν τη βασιλεία Σου».

Σταυρός και Ανάσταση λοιπόν στην Εκκλησία μας είναι αχώριστα και αλληλένδετα. Σταυρός χωρίς Ανάσταση αλλά και Ανάσταση χωρίς Σταυρό δεν γίνονται αφού ο Σταυρός χωρίς την Ανάσταση θα ήταν ψεύδος εις βάρος όλης της ανθρωπότητας αλλά και Ανάσταση δίχως Σταυρό θα ήταν ουτοπία αφού δεν θα έδειχνε στον άνθρωπο ποιός είναι ο δρόμος που θα τον οδηγήσει στο ποθητό αποτέλεσμα της αναστάσεως, της σωτηρίας και της αιώνιας ζωής. Εαν μπορούσαμε μόνοι μας εμείς οι άνθρωποι να κερδίσουμε την σωτηρία, ο Χριστός δεν θα σταυρωνόταν. Με το δικό του παράδειγμα μας έδειξε πως ο δρόμος για την ανάσταση, για όποιον την ποθεί, περνά από τον Σταυρό. Μας έδειξε πως ο δρόμος για την ανάσταση, δεν είναι άλλος από τον μονόδρομο του Γολγοθά.

Με την άρση του προσωπικού μας σταυρού, την μετάνοια και την εν Χριστώ ζωη μας, με την πίστη και την ελπίδα μας, με την αγάπη στο Θεο και την εικόνα Του, τον κάθε άνθρωπο, χωρίς διακρίσεις και διαχωρισμούς, μπορούμε να ζήσουμε από εδώ και από τώρα την ανάσταση. Αυτά μόνο ζητά από εμάς ο Θεός και αυτή η σταυροαναστάσιμη στάση ζωής κατεργάζεται την προσωπική μας σωτηρία. Σε αυτήν την σχέση μεταξύ των παιδιών του Θεού κάθε σύγκρουση και πόλεμος είναι ουσιαστικά αδελφοκτονία και για αυτό είναι αδιανόητο αυτό που ζούμε τούτους τους καιρούς στην Ουκρανία, η οποία βιώνει το δικό της Γολγοθά, που ένας λαός ολόκληρος σταυρώνεται και τις εικόνες της φρίκης του βλέπουμε ζωγραφισμένες στα μάτια των παιδιών του. Παιδιών που απορούν, γιατί ο άνθρωπος, ενώ είναι πλασμένος για κάτι διαφορετικό, αυτό που του έδειξε ο Θεάνθρωπος, γίνεται τελικά μισάνθρωπος και απάνθρωπος. Ας προσευχηθούμε να έρθει σύντομα το τέλος αυτού του πολέμου, που είναι πόλεμος τελικά κατά του ανθρώπου του ίδιου και να επουλωθούν οι πληγές του. Ας προσευχηθούμε να ειρηνεύσουν οι υπάρξεις μας, να γεμίσουν οι καρδιές μας από την όντως ειρήνη του Χριστού, για να ειρηνεύουν και το άμεσο περιβάλλον μας και ο κόσμος ολόκληρος.

Με αυτήν την προσευχή, με αυτή την ελπίδα και την προσδοκία για την προσωπική μας συνανάσταση με το Χριστό μας, αγαπητά μου παιδιά, ας ζούμε στον κόσμο αυτό όσο θέλει ο Θεός, έχοντας την χαρά της Αναστάσεως βαθειά μέσα στις καρδιές μας για να παίρνουμε δύναμη στην καθημερινή μας ζωή και στους αγώνες της. Αυτό θα μας δίδει ελπίδα, όταν τα πάντα γύρω μας μας απελπίζουν και θα μας οδηγεί στην υπέρβαση κάθε κρίσης.

«Θανάτου, λοιπόν, εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου την καθαίρεσιν, άλλης βιοτής, της αιωνίου απαρχήν...» και με σκιρτήματα ευφροσύνης και αγαλλιάσεως υμνούμε «τον αίτιον» και ευεργέτη μας, τον Πατέρα, Αδελφό και Φίλο μας Χριστό.

Με αυτές τις σκέψεις, για πρώτη φορά ως Επίσκοπος και πνευματικός σας Πατέρας, απευθύνομε σε όλους σας το ηδύμολπο «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» και

ευχόμαστε, μαζί και με τον ευλογημένο Προκάτοχό μας, Αρχιεπίσκοπο Ειρηναίο, τον άνθρωπο της Αγίας υπομονής, ολόκληρη η ζωή σας να είναι ένα Πάσχα, να είναι μια αναστάσιμη εορτή και τα έτη της να είναι έτη ευλογημένα, ολοφώτεινα από το Άγιο Φως της Αναστάσεως και ειρηνικά!

Με πολλή πατρική αγάπη και εγκάρδιες ευχές

Ο Αρχιεπίσκοπος

† Ο Κρήτης Ευγένιος